Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8477
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

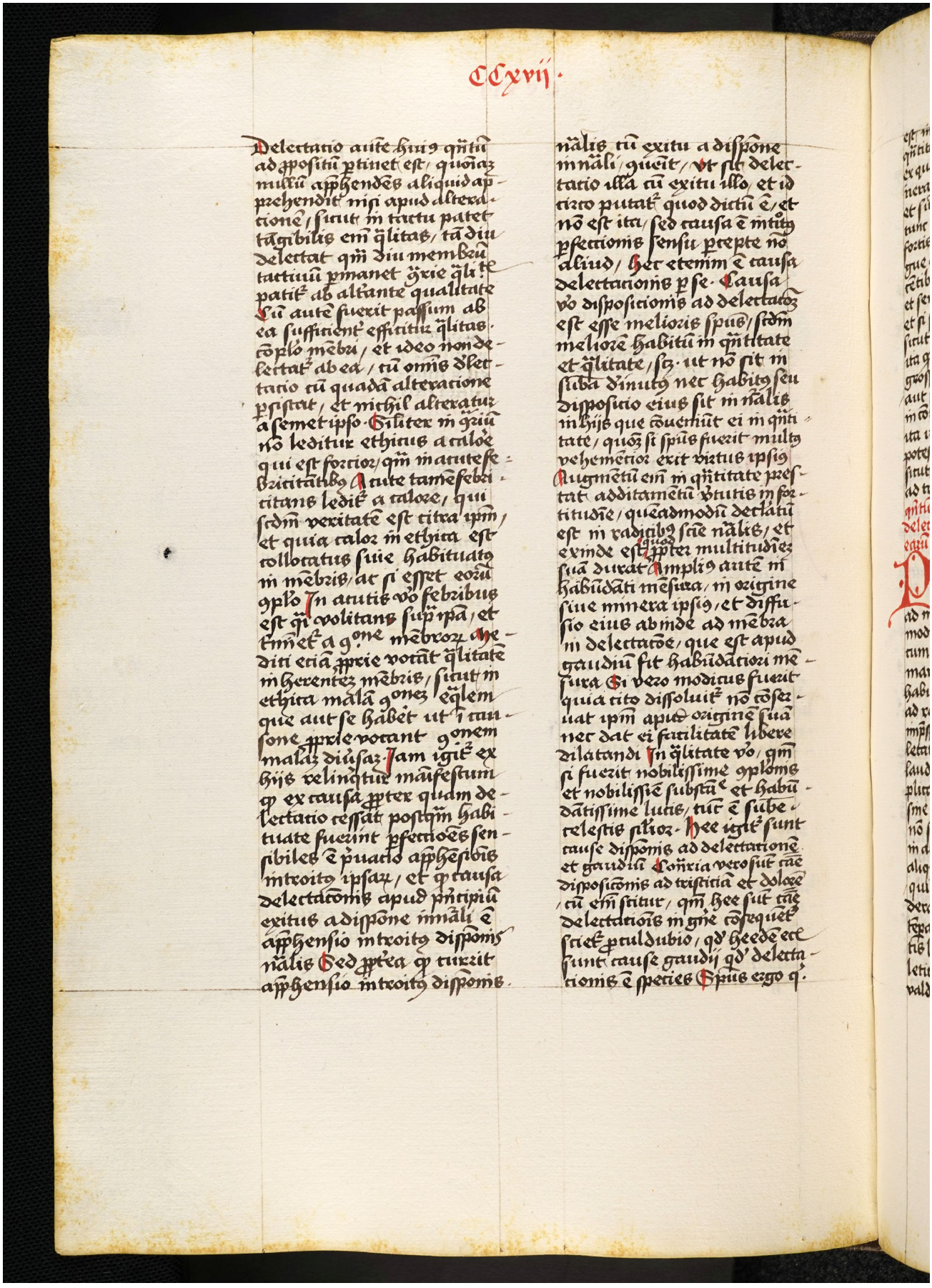

CCxvij.

Delectatio aute huius q̃ñtis
ad ꝓpositũ ꝑtinet est/ quoꝝ
multi apphendẽs aliquid ap-
prehendit nisi apud altera-
tionẽ/ sicut in tactu patet
tãgibilis em q̃litas/ tã diu
delectat q̃m diu membꝝ
tactiuũ ymanet ꝯrie q̃li-
patit ab altãte qualitate
Cũ aute fuerit passum ab
ea sufficiẽt effectiue q̃litas
cõplõ mẽbꝝ/ et ideo non de-
lectat ab ea/ tũ omis dlec-
tatio cũ quadã alteratione
ꝑficit/ et nichil alteratur
a semet ipso. Similiter in q̃ñ
nõ leditur ethicus a caloꝛe
qui est fortior/ q̃m in aturese-
bricitatibꝰ Aute tamẽ febri-
citans ledit a caloꝛe/ qui
scdm̃ veritatẽ est citra ipm̃/
et quia caloꝛ in ethica est
rollboratus suie habituatꝰ
in mẽbris/ ac si esset eoꝝ
gplõ In autis võ febribus
est q̃ volitans supꝛpa/ et
tm̃ et a gone mẽbroꝝ dre-
ditꝰ etiã ꝓprie vocãt q̃litate
inherentez mẽbris/ sicut in
ethica malã gonez eqlem
que aut se habẽt ut i cau-
sone ꝓprie vocant gonem
malaz diuisaz Jam igit ex
hijs relinq̃tur manifestum
q̃ ex causa ꝓpter quam de-
lectatio cessat postq̃m habi-
tuate fuerint ꝑfectiões sen-
sibiles et ꝑtacio apphensibꝰ
intrinsecꝰ ipsaꝝ/ et q̃ causa
delectationis apud ꝑncipiũ
exitus a dissone innãli e
apphensio intrinsecꝰ dissonꝰ
nãlis Sed ꝓtea q̃ tuerit
apphensio intrinsecꝰ dissonꝰ
nãlis tũ exitu a dissone
innãli/ queit/ vt sit delec-
tatio illa cũ exitu illo/ et id
circo putat quod dictũ e/ et
nõ est ita/ sed causa e intrin-
ꝑfectionis sensu ꝓprie nõ
aliud/ Hec etenim e causa
delectationis ꝑse. Causa
vo dispositionis ad delectatiꝝ
est esse melioris spus/ scdm̃
melioꝛe habitũ in q̃ñtitate
et q̃litate/ scz. ut nõ sit in
subꝝ diminutꝰ nec habitꝰ seu
dispositio eius sit in nãlis
in hijs que cõuertũt ei in q̃ñ-
tate/ quoꝝ si spus fuerit multꝰ
vehemẽtioꝛ erit virtus ipsius
Augmẽtũ em in q̃ñtitate ꝓfi-
tat additamẽtũ vtutis in for-
titudie/ quẽadmodũ dctatũ
est in radicibꝰ scie nãlis/ et
exinde est q̃ꝑ ꝓpter multitudiẽ
sua durat Amplius aute in
habitudati mẽsura/ in origine
sue innera ipsius/ et diffu-
sio eius ab inde ad mẽbra
in delectande/ que est apud
gaudiũ fit habitudatiõi me-
sura Si vero modicus fuerit
quia cito dissoluit nõ cõser-
uat ipm̃ apud origine sua
nec dat ei facultatẽ libere
dilatandi in q̃litate vo/ q̃m
si fuerit nobilissime gplõms
et nobilissie substũ e et habi-
datissime lucis/ tũc e subs-
celestis filioꝝ. Hee igit sunt
cause dispõms ad delectationẽ
et gaudiũ Contraria vero sut cãe
dispositõms ad tristitiã et dolore
/ cũ em sitiũt/ q̃m hee sut cãe
delectationis in gne cõsequẽt
sicꝫ ꝑtuldubio/ qd hee de ecc
sunt cause gaudij qd delecta-
tionis e species Ipius ergo q.